

1.	Nazwa kierunku	interdyscyplinarne studia humanistyczne nad środowiskiem
2.	Wydział	Wydział Humanistyczny
3.	Cykl rozpoczęcia	2024/2025 (semestr zimowy)
4.	Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
5.	Profil kształcenia	ogólnoakademicki
6.	Forma prowadzenia studiów	stacjonarna

7. Informacje podstawowe o module	
Nazwa modułu	Teorie i praktyki ekofeminizmu
Kod modułu	W1-SH-S1-TPEF
Liczba punktów ECTS	3
Język wykładowy	polski
Cel i opis treści kształcenia	Celem modułu jest pogłębienie wiedzy z zakresu studiów nad płcią kulturową w jej powiązaniach z kwestiami ekologicznymi i środowiskowymi. Zajęcia pozwalają zdobyć specjalistyczną wiedzę z zakresu historii ruchów kobiecych i ich związku z walką o sprawiedliwość ekologiczną i reprodukcyjną oraz z patriarchalną i kolonialną polityką Zachodu. Przedmiotem uwagi są także najważniejsze nurty teorii ekofeministycznych. Celem zajęć jest wypracowanie umiejętności powiązania kwestii ekologicznych i środowiskowych z nierównościami społecznymi, wyzyskiem pracy reprodukcyjnej, niesprawiedliwym podziałem dóbr, płciowym i międzynarodowym podziałem pracy, a także rozumienie powstawania tych zjawisk w odniesieniu do współczesnych problemów gospodarczo-politycznych.
Lista modułów koniecznych do zaliczenia przed przystąpieniem do tego modułu (o ile to konieczne)	nie dotyczy

8. Zakładane efekty uczenia się modułu			
Kod	Opis	Efekty uczenia się kierunku	Stopień realizacji (skala 1-5)
01	posiada zaawansowaną wiedzę z zakresu historii ruchów emancypacyjnych oraz ich związków z teorią ekofeminizmu	W01	1
02	posługuje się w stopniu zaawansowanym wiedzą teoretyczną i metodologiami feministycznymi i potrafi wskazać ich związki z innymi obszarami wiedzy, jak studia nad zwierzętami i roślinami	W04	3
03	ma wiedzę w zakresie rozumienia i interpretowania zjawisk społecznych, takich jak przemoc wobec kobiet i mniejszości i potrafi w logiczny sposób powiązać tę wiedzę z kryzysami środowiskowymi	W05	3
04	ma wiedzę w zakresie kształtowania polityk równościowych dotyczących sprawiedliwości ekologicznej	W10	4
05	potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę z zakresu ekofeminizmu na rzecz szeroko rozumianej zmiany społeczno-polityczno-ekonomicznej, związanej z przeciwdziałaniem kryzysom środowiskowym i klimatycznym oraz ochroną kobiet i mniejszości	U03	3
06	wykazuje umiejętności logicznego i krytycznego myślenia oraz argumentowania w dyskusji indywidualnej i grupowej	U06	3
07	wykazuje świadomość związaną ze znaczeniem wiedzy z zakresu nierówności ze względu na płeć i jej powiązania ze współczesnymi kryzysami społeczno-ekonomicznymi, a zwłaszcza z kryzysem klimatycznym	K01	3
08	wykazuje gotowość do szerzenia i promowania postaw równościowych w kontekście działalności ekologicznej		

		K03	3
--	--	-----	---

9. Metody prowadzenia zajęć		
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)
b02	Zbiór metod problemowych	Wykład konwersatoryjny <i>przekaz treści uwzględniający interakcję ze słuchaczami wykładu; dyskusja związana z wykładem stanowi jeden z jego elementów bądź jest jego kontynuacją</i>
b04	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: dyskusja/debata <i>wymiana poglądów z użyciem merytorycznych argumentów, w wyniku której dochodzi do ścierania się różnych poglądów, wypracowania kompromisów i określania wspólnych stanowisk; dyskusja prowadzona jest w oparciu o reguły wcześniej ustalone z grupą: w tym dotyczące czasu, sposobu i kolejności prezentacji stanowisk oraz zasad kulturalnej dyskusji; dyskusja służy poszukiwaniu najlepszych rozwiązań, prezentowaniu różnych punktów widzenia, nie jest rywalizacją; odmiany d.: burza mózgów, debata oksfordzka, dyskusja panelowa, drzewo decyzyjne, dyskusja konferencyjna; debata to uporządkowany spór pomiędzy zwolennikami i przeciwnikami jakiegoś poglądu, toczona zwykle przez specjalistów z dziedziny lub wybranych uprzednio przedstawicieli grupy zajmującej się wspólnym problemem</i>
c07	Zbiór metod eksponujących	Prezentacja <i>mechaniczne przedstawienie syntetycznego obrazu treści w formie grafiki prezentacyjnej, np. szeregu slajdów lub innych form multimedialnych zwykle z omówieniem/innym komentarzem; typowe składniki prezentacji - tekst ujęty w punkty, wykresy, grafika (obrazy) i animacje; ew. efekty dźwiękowe lub muzyka; ilustracja multimedialna treści zajęć prezentowana w formie rzutowanego obrazu</i>
f02	Metody samodzielnego uczenia się	Indywidualna praca z tekstem <i>poszukiwanie i zdobywanie nowych wiadomości z wykorzystaniem podręczników i innych źródeł pisanych (w tym w wersji cyfrowej); wyszukiwanie tekstów, dobór fragmentów do analizy/interpretacji, wykorzystanie innych tekstów do rozwiązania problemu w ramach studiowanego zagadnienia</i>

10. Formy prowadzonych zajęć					
Kod	Nazwa	Liczba godzin	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Efekty uczenia się modułu	Metody prowadzenia zajęć
C	ćwiczenia	30	zaliczenie	01, 02, 03, 04, 05, 06, 07, 08	b02, b04, c07, f02

11. Praca studenta poza udziałem w zajęciach obejmuje w szczególności:			
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)	Czy częściowo zalicza się do BUNA-y?
a01	Przygotowanie do zajęć	Kwerenda materiałów i przegląd działań niezbędnych do uczestnictwa w zajęciach <i>przegląd literatury, dokumentacji, narzędzi i materiałów oraz specyfiki i zakresu działań wskazanych w sylabusie jako wymagane do pełnego uczestnictwa w zajęciach</i>	Nie
a05	Przygotowanie do zajęć	Wytworzenie/przygotowanie narzędzi, materiałów, dokumentacji niezbędnych do uczestnictwa w zajęciach <i>opracowanie, przygotowanie i weryfikacja przydatności narzędzi oraz materiałów (np. pomocy, scenariuszy, narzędzi badawczych, aparatury, itd.) do wykorzystania w ramach zajęć lub służących przygotowaniu się do nich</i>	Nie
b01	Konsultowanie programu i organizacji zajęć	Zapoznanie się z zapisami sylabusu <i>przeglądanie zawartości sylabusu i zapoznanie się z treścią jego zapisów</i>	Tak

Informacje dotyczące szczegółów realizacji modułu w danym roku akademickim znajdują się w sylabusie dostępnym w systemie USOS: <https://usosweb.us.edu.pl>.